

Tradu

LesC - 171 (1)
Barcelona, 6-VI-60
Auda. P. Astúries, 9

En.

Bernard Lesfargues

324 me Garibaldi

Lyon. 7^e

Rhône

Benvolgut amic:

Començia el nostre nom i
les nostres activitats per l'amic
Joan Sales. Tots esperem amb im-
patiència la publicació de la nos-
tra Traducció d'"Incerta glòria",
un treball que farà molt per la
difusió de la nostra literatura.
També Robert Lafont i altres a-
mics occitans m'hanien parlat
de vós, de manera que encara
que no he tingut oportunitat,
fins ara, de conèixer-vos perso-

nalment, sou com un antic amic.
Occitània, a més, és per a mi
una continuació de la meua terra.
No sé si sabíeu que jo veig
ser un dels fundadors de Vida
Nova i el representant en terres
catalanes en la seua primera
etapa. Estimo aquest país vos-
tre més que cap altre després
del meu.

I ara anem a la vostra car-
ta, que per cert voldria haver
contestat ahont.

Sou molt amable de propo-
sar-me per al sumari de Pont
de l' Épée, però essent tan res-
tringit el nombre de poemes, co-
sa que trobo molt bé, no crec
que em correspongui de figurar-hi.
Em parlen de seuit o deu poemes
i esmenten ja Carner, Riba, Es-

prim, Sarranedas, Cerdà i Bonet, a més de dos o tres noms joves. Això em permet de pensar que res-
 ten a fora poetes que pel vo-
 lum de la seva publicació i
 pel seu prestigi mereixen molt
 més que no jo aquesta distin-
 ció. Permeteu-me que em referei-
 di només al gran poeta J. V.
 Foix, a Marià Manent, a la poe-
 tessa Clementina Arderiu, vídua
 de Carles Riba i a Pere Quart (don-
 Olinier). Això entre la generació
 que va dels seixanta als setanta.
 ¿Creieu que són prou coneguts a
 França aquests autors? En la
 generació mitjana pensen en
 el mateix Joan Sales (el seu li-
 bre "Viatge d'un moribund" el tinc
 en gran estima). Hi ha l'extraor-
 dinària personalitat de Josep Palau
 Fabre, que resideix a París. Hi ha

Joan Perucho, Jordi Cots i Moner (segurament el més profund entre els que passen dels trenta anys)
Joan Fuster, Marià Villangómez i Albert Manent.

No faig compliments. A mi em plauria molt de veure'm traduït al francès per nos o en defont i d'entrar en una tria tan restringida. Però no fóra just, creieu-me. Posant-hi qualsevol nom d'aquests escolliren més bé.

I ja que em demanen la meua opinió, veu que J. V. Foix i Clementina Arderiu no hi haurien de faltar. També' precedint els joves Jordi Cots i Moner (Carrer de Vilafranca, 40, Barcelona) fóra oportú que hi fos.

Quant als més joves si bé n'hi ha un bon nombre - segons la "Cinquena Antologia Poètica Uni-

LesC - 171(3)

versitària" - no en veig cap, de
menys de vint-i-cinc anys, que
hagi demostrat ja posseir un
talent i una personalitat que
corresponguin al que nos dema-
nem. En tot cas, i em sembla
que és un vic més gran, us es-
mentaria el jove guanyador
del Premi "Salvat-Papassent" 1959,
Joan Argenté, que amb el seu
llibre "El temps de tanta ditx"
demostra gran qualitat. Poden
escriure-li per mitjà de l'editor,
Sr. Josep Pedreira, carrer Vallirana
78, Barcelona.

El pla de la nostra Antolo-
gia em sembla magnífic. Estic
convencut que farà un gran bé
a la consciència i difusió de la
poesia catalana. Ja sabem que
jo us ajudaré en tot el que

puqui. Aquesta carta no més és,
doncs, un primer pas. Escriuiu-
me, si us plau, ben aviat i
em fareu content si em dema-
neu altres coses en les quals
cregueu que jo us puc aju-
dar. Si em conequéssiu més
ja sabríeu que no us dic oi-
xò com una fórmula d'edu-
cació, sinó tal com sento
realment i expressant simple-
ment el meu desig de servir-
vos i ajudar-vos.

Moltes gràcies, doncs, per ha-
ver-me posat al corrent de la
vostre interessant i noble ini-
ciativa. No dubiteu a tenir-me
des d'ara entre els vostres
amics. Cordialment

Joaquim Riadú